

Листовка за пациента

Rabipur

Рабинур

Състав

Един флакон лиофилизат за 1 имунизационна доза /1ml / съдържа:

Лекарствено вещество:

inactivated rabies virus – инактивиран вирус на бяс /щам Flury LEP/,
активност ≥ 2.5 IU

Помощни вещества :

TRIS-/хидроксиметил/-аминометан, натриев хлорид, ЕДТА /титриплекс Ш/,
калиев-L-глутамат, полижелин, захароза, вода за инжекции.

Лекарствена форма

Прах и разтворител за инжекционен разтвор.

След разваряне на лиофилизата се получава бистър, безцветен разтвор.

Опаковки

Опаковка, съдържаща :

1 флакон прах, за една имунизационна доза 1ml

1 ампула с 1 ml вода за инжекция

Опаковка, съдържаща :

1 флакон прах, за една имунизационна доза 1ml

1 ампула с 1 ml вода за инжекция

спринцовка за еднократна употреба

Опаковка, съдържаща :

5 флакона прах, за една имунизационна доза 5 x 1ml

5 ампули с 1 ml вода за инжекция 5 x 1 ml

Опаковка, съдържаща :

5 флакона прах, за една имунизационна доза 5 x 1 ml

5 ампули с 1 ml вода за инжекция 5 x 1 ml

5 спринцовки за еднократна употреба

Фармакотерапевтична група

Ваксини.

Име и адрес на притежателя на разрешението за употреба

Chiron Behring GmbH & Co KG

P.O. Box 1630

D-35006 Marburg

Germany

Показания

Активна имунизация срещу бяс.

A/ Имунизация преди контакт /профилактична имунизация/

Препоръчва се при възможно заразяване с бяс, особено за ветеринарни лекари, студенти по ветеринарна медицина, гледачи на животни, ловци, лесничей, животновъди, месари, персонал в лаборатории за научно изследване на бяс и т.н. или преди посещение на области с ендемичен бяс.

Б/ Имунизация след контакт /лечебна имунизация /

За лечение след контакт с болно от бяс животно или с такова, което се подозира, че е болно от бяс, както и след контакт с трупа на болно от бяс животно.

За повече детайли виж таблици 1 и 2.

Противопоказания

A/ Имунизация преди контакт / Профилактична имунизация

Не трябва да се имунизират лица с остри заболявания, използват лечение.

Ако след имунизация се появят усложнения, не трябва да се прави следваща имунизация със същата ваксина, докато се изяснят причините за усложненията. При лица с известна алергия към някоя от съставките на Рабипур, употребата на тази ваксина е противопоказана.

Б/ Имунизация след контакт / Лечебна имунизация /

Няма противопоказания. Тъй като клинично проявеният бяс е с фатален изход, при всяко съмнение за инфекция трябва да се извърши имунизация /виж раздел “Специални предпазни мерки при употреба/.

Бременност и кърмене

При употреба на тази ваксина по време на бременност не е наблюдавано увреждане на майките или на новородените.

Не е известно дали Рабипур преминава в кърмата. Досега не е описан риск за кърмачето.

Препоръчва се внимателна преценка на съотношението полза/риск преди профилактично прилагане на Рабипур по време на бременност и кърмене.

Специални предпазни мерки при употреба

По правило при лица, които съобщават, че са “алергични към овалбумин /яйчен белтък/” или дават положителна реакция при кожен тест с овалбумин, рискът при имунизация с Рабипур не е увеличен. В изключително редки случаи, при които пациентите проявяват клинични симптоми, като уртикария, оток на устните или епиглотиса, ларинго- или бронхоспазъм, понижение на кръвното налягане или шок след прием на овалбумин, имунизацията трябва да се извършва само при стриктно клинично проследяване и при наличие на подходящо оборудване за спешна помощ.

Рабипур съдържа полижелин, както и може да съдържа остатъчни количества от антибиотиците амфотерицин В, хлортетрациклин и неомицин, към които може да се развие свръхчувствителност.

При пациенти с известна свръхчувствителност към съставки на ваксината, които се имунизират след контакт, трябва да се разполага с оборудване за лечение на анафилактичен шок по време на имунизацията или да се използва друга еквивалентна модерна противобясна ваксина от клетъчна култура.

Леките инфекции, дори със субфебрилни температури ($\leq 38,5^{\circ}\text{C}$), както и възможният контакт с болни от инфекциозни заболявания не представляват противопоказания.

Не прилагайте ваксината вътресъдово!

Ако по невнимание ваксината е инжектирана вътресъдово, съществува риск от нежелани лекарствени реакции, които в най-тежкия случай могат да доведат до развитие на алергичен шок. Незабавно трябва да се предприемат спешни мерки за предотвратяване на шока.

Не смесвайте ваксината в една и съща спринцовка заедно с противобесен имуноглобулин.

След контакт с животни, съмнителни за вирусоносителство на бяс, е важно да се спазват следните процедури :

Незабавна обработка на раната

Първа помощ: с цел да се отстрани колкото е възможно повече вируса на бяса, незабавно раната трябва да бъде почистена със сапун и изплакната обилно с вода. След това се обработва със 70% алкохол или йодна тинктура.

Където е възможно, раната от ухапването не трябва да се зашива с конец, или да се зашие само колкото да се осигури подходящо разположение на ръбовете. Ако е необходимо, трябва да се имунизира срещу тетанус!

В случаите, в които е показано едновременно прилагане на ваксината и имуноглобулин, трябва да се приложи колкото е анатомично възможно повече от препоръчаната доза човешки противобесен имуноглобулин /HRIG/ на максимална дълбочина в и около раната. Остатъкът от HRIG трябва да се инжектира интрамускулно в място, различно от мястото на прилагане на ваксината, за предпочитане интраглютеално.

Влияние върху способността за шофиране и работа с машини

Не се очаква ваксината да влияе върху способността за шофиране и работа с машини.

Лекарствени взаимодействия

При пациентите, лекувани с имуносупресор или с вроден или придобит имунен дефицит, имунизацията може да бъде с намален успех или без успех /виж “Дозировка и начин на употреба”/.

Употребата на имуносупресори по време на лечение след контакт с бяс трябва да се избягва.

Имуноглобулините срещу бяс трябва да се прилагат само в препоръчаната доза. Не трябва да се прилагат по-високи или по-ниски дози от препоръчаните или да се прилагат повторно, тъй като това може да намали ефекта на приложената едновременно противобясна ваксина.

Интервали от време преди да се приложат други имунизации

Не е необходимо да се спазва интервал от време по отношение на други ваксинации.

Дозировка и начин на употреба

Дозировка:

Дозата, независимо от възрастта е еднаква. Препоръчителната единична доза е 1 ml.

Имунизация преди контакт / Профилактична имунизация /

Имунизацията се извършва по схема А /виж таблица 2/.

Имунизацията се извършва с една доза ваксина /1ml/, поставена в следните дни: 0, 7-ми и 21-ви или 28-ми ден.

Реимунизация / Бустер имунизация /

При лица, подложени на постоянен риск /напр. персонал в лаборатории, който работи с жив вирус на бяс и хора, които работят в производството на противобясна ваксина/ се препоръчва проследяване на концентрациите на серумните антитела срещу бяс на всеки 6 месеца.

Ако титърът е под 0.5 IU/ml, прагът, който се счита за предпазващ, трябва да се приложи поддържаща доза /единична доза от ваксината/.

Всички други хора с постоянен риск от заразяване с бяс /напр. ветеринарни лекари, ловци и т.н./ или тези, които планират посещение в области с ендемичен бяс, трябва да се реимунизират на всеки 2 години, или всяка година да се изследват серумните антитела, неутрализиращи вируса на бяса. Ако титърът е под 0.5 IU/ml трябва да се приложи поддържаща доза /единична доза ваксина/.

Имунизация след контакт / Лечебна имунизация /

Имунизацията трябва да започне веднага.

“Незабавната обработка на раната” се извършва, както е указано в раздел “Специални предпазни мерки при употреба”.

За показанията за употреба виж таблица 1.

1. Лица без имунитет или с недостатъчен имунитет /включително такива, които преди това са получили по-малко от 3 дози ваксина или са имунизирани с ваксина със съмнителна активност или произход/:

Имунизират се по схема В или С /виж таблица 2/. По една доза ваксина в дните 0, 3-ти, 7-ми, 14-и и 28-ми /схема с 5 дози/.

СЗО предлага като алтернатива на гореспоменатата схема и съкратена схема с прилагане на различни места, схема 2-1-1:

Една доза се поставя в десния делтоиден мускул /в горната част на ръката/ и друга доза в левия делтоиден мускул, а при малки деца по една доза в антеролатералната област на дясното бедро и лявото бедро в нулевия ден, а на 7-мия и 21-ия ден по една доза в делтоидния мускул /виж таблица 2, схема В/С/. При всички случаи на нараняване, причинени от бесни животни или животни със съмнение за бяс, или след контакт със слюнката на тези животни с лигавица или наранена кожа на пациента /виж таблица 1/ е показана схемата с 5 дози или тази с 2-1-1 заедно с пасивна имунизация /виж таблица 2, схема С/. По времето на първата имунизация се прилага единична доза 20IU/kg телесно тегло човешки противобясен имуноглобулин /HRIG/. Толкова, колкото е анатомично възможно от HRIG трябва да се приложи около раната и на максимална дълбочина в нея. Останалото количество HRIG трябва да се инжектира интрамускулно в място, различно от мястото на имунизацията /за предпочитане интраглютеално/.

Ако по време на първата имунизация не се разполага с HRIG, той трябва да бъде приложен не по-късно от 7 дни след първата имунизация. Ако са минали повече от 7 дни, употребата на HRIG е противопоказана.

Поради риска от взаимодействие с образуването на антитела по време на имунизацията с ваксина срещу бяс, препоръчаната доза имуноглобулин не трябва нито да се увеличава нито да се намалява, нито да се повтаря. /За повече подробности вижте данните за имуноглобулина/**.

** Ако не разполагате с HRIG, вместо него може да се използва конски противобесен имуноглобулин /ERIG/. Моля следвайте указанията за дозировка, посочени от производителя.

Схемата за имунизация трябва да се спазва точно както се препоръчва, дори и да е минало известно време след контакта.

При лица с особено висок риск от инфектиране с вируса на бяса /напр. при многобройни рани, особено по лицето или по други значително инервирани части на тялото/ или при тези със забавено начало на лечението, имунизацията трябва да се извърши на 0, 3-ия, 7-ия, 14-ия и 28-ия ден. Освен това началната доза трябва да се удвои: по една доза съответно в десния и левия делтоиден мускул да се инжектира, колкото е възможно по-скоро след контакта, а при малките деца да се приложи по една доза съответно в антеролатералната област на дясното и лявото бедро.

2. Лица, имунизирани преди това:

Пациентите, които преди това са преминали пълен курс на първична имунизация /преди или след контакт/, трябва да получат 2 дози Рабипур, по една в ден 0 и ден 3-ти, независимо от времето на последната имунизация. Не трябва да се прилага HRIG.

3. Имунокомпрометирани лица:

Пациентите, лекувани с имunosупресори или тези с вроден или придобит имуноен дефицит, трябва да се имунизират на 0, 3-ия, 7-ия, 14-ия и 28-ия ден. Освен това началната доза /в нулевия ден/ трябва да се удвои, като се инжектира колкото е възможно по-скоро, съответно по една доза в десния и ляв делтоиден мускул, а при малко деца в антеролатералната област съответно на дясното и лявото бедро. При имунокомпрометирани пациенти, имунизирани след вероятен контакт с бяс, титърът на антителата трябва да се измери 14 дни след първата инжекция. Ако той е под 0.5 IU/ml, титър, осигуряващ необходимата защита, веднага трябва да се приложи по едно доза от ваксината в горната част на двете ръце /или в двете бедра при малки деца/. В зависимост от имунния статус на тези пациенти, може да се наложи прилагане на допълнителни дози, за да се постигне необходимия титър на антитела в серума. Информация за прилагането на имуноглобулин може да намерите в точка 1. "Лица без имунитет или с недостатъчен имунитет".

Начин на употреба:

Ллиофилизираният прах трябва да се разтвори с приложения в опаковката разтворител, непосредствено преди инжектирането и внимателно да се разклати. Така приготвената ваксина трябва да бъде използвана веднага. Ваксината се прилага чрез интрамускулна инжекция в делтоидния мускул /в горната част на ръката/, а при малки деца - в антеролатералната област на бедрото.

Не трябва да се прилага интраглютеално.

Ваксината не трябва да се прилага вътресъдово!

Нежелани лекарствени реакции

Ако при Вас се проявят нежелани реакции, които не са описани в тази листовка, моля информирайте за това Вашия лекар или фармацевт. Възможни са леки реакции в мястото на инжектиране – болка, зачервяване, подуване и втвърдяване. Понякога могат да се появят по-сериозни реакции.

реакции, като повишаване на температурата, главоболие, мускулни болки, увеличаване на лимфните възли, умора, артрит и стомашно-чревни смущения. Редки са случаите на циркулаторни реакции, изпотяване, тръпки, парестезия и алергични реакции; те се нуждаят от лечение само в изключителни случаи /виж “Специални предпазни мерки при употреба”/.

Има отделни съобщения за възпалителни и демиелинизиращи неврологични смущения като прогресивна асцендентна парализа /синдром на Guillain-Barre/ или оптичен неврит.

Въз основа на текущите данни не може да се изключи напълно възможността в редки случаи имунизацията да предизвика изостряне на автоимунно заболяване /напр. множествена склероза/ или остро автоимунно заболяване при пациенти с генетично предразположение към такова. Все пак няма доказателства за увеличена честота на автоимунните заболявания след имунизация.

Условия за съхранение и срок на годност

Рабипур трябва да се съхранява при температура от +2°C до +8 °C /в хладилник/.

Срокът на годност на ваксината е 4 години. Рабипур не трябва да се използва след изтичане срока на годност, отпечатан върху кутията и флакона.

Разтворената ваксина представлява безцветна, прозрачна течност. Тя трябва да се използва веднага след разтварянето.

Да се съхранява на място, недостъпно за деца!

Дата на последна редакция на листовката
Август 2002 г.

Допълнителна информация

Тази ваксина отговаря на изискванията на Световната Здравна Организация /СЗО/ и не съдържа консерванти.

Концентрацията на антителата, достигната чрез имунизация, постепенна спада; необходими са подсилващи дози, за да се поддържа имунитета.

Всячки имунизации и всячки приложени имуноглобулини трябва да се запишат от лекаря, с името на продукта /търговското име/ и партидният номер в международния имунизационен паспорт. Оптимален имунитет се постига само след като се изпълни цялостната имунизационна програма

Таблица 1 : Подходящи схеми за лечение на бяс, в зависимост от различните категории контакт

Категория на контакта	Контакт с бясно или съмнително бясно* домашно или диво животно	Контакт с инфектиран животински труп	Схема на лечение
I.	-докосване / хранене на животно, без контакт със слюнка; неувредена кожа на пациента преди и по време на контакта	-докосване до инфектиран животински труп; неувредена кожа	Не е необходимо лечение. В случай на несигурност, имунизация по схема В, таблица 2.
II.	-животното е ухапало леко или облизало откритите части на кожата на пациента; -контакт със слюнка; -повърхностни, некървящи драскотини, направени от животното, с изключение на драскотини по главата, шията, областта на раменете, горната и долната част на ръцете /виж контакт III категория/	-докосване до инфектиран животински труп; увредена кожа	Незабавно имунизирание по схема В. В случай на несигурност да се приложи едновременно ваксина и имуноглобулин /активна и пасивна имунизация/ по схема С, таблица 2. Ако след изследване се докаже, че животното не е бясно, се препоръчва лечението да продължи по схема А, таблица 2. Да се провери имунния статус на пациента срещу тетанус.
III.	-всички ухапвания; -кървящи драскотини; -всички драскотини по главата, шията, областта на раменете, горната и долна част на ръцете; -контакт на лигавицата на пациента със слюнката на животното /при облизване или пръскане/	-контакт на инфектиран животински труп с лигавица или прясна кожна рана	Незабавно да започне едновременно прилагане на ваксина и имуноглобулин /активна и пасивна имунизация/ по схема С, таблица 2. Ако след изследване се докаже, че животното не е бясно, се препоръчва лечението да продължи по схема А, таблица 2. Да се провери имунния статус на пациента срещу тетанус.

/На базата на директивите на СЗО от 1997 г./

*Всички животни с абнормално поведение в област, официално обявена за ендемично огнище на бяс, трябва да се считат за потенциално бесни. Трупове на бесните животни също могат да пренасят бяс.

Забележка: Когато е показано, профилактичното лечение трябва да започне колкото е възможно по-скоро!

Таблица 2 : Имунизация преди и след контакт при лица без имунитет или с недостатъчен имунитет*

Схема А Профилактична имунизация преди контакт	Схема В Имунизация след контакт	Схема С Активна и пасивна имунизация
1 инжекция с Рабикур i.m. на 0, 7-ми и 21-ви или 28-ми ден	1 инжекция с Рабикур i.m. на 0, 3-ти, 7-ми, 14-ти и 28-ми ден /5 дозова схема/ или 1 доза Рабикур в десния делтоиден мускул и друга доза в левия делтоиден мускул в нулевия ден и по 1 доза в делтоидния мускул в 7-ия и 21-ия ден /схема 2-1-1/. При малки деца ваксината се инжектира в бедрата.	Рабикур се прилага по схема В + 1x20 IU/kg тегло човешки имуноглобулин срещу бяс** едновременно с първата доза Рабикур. Ако по време на първата имунизация не се разполага с HRIG, той трябва да се приложи не по-късно от 7 дни след първата имунизация.

*Лица, на които са приложени по-малко от 3 дози ваксина или ваксина със съмнителна активност или произход.

**Спазвайте указанията на производителя!

